

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604526
ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα, 14/12/2015

Αριθμός απόφασης: 4714

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.
 - β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
 - γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
 - ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014/09.04.2014 (ΦΕΚ 975 / τ. Β' / 17.04.2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 16/07/2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου ΖΑΚΥΝΘΟΥ, θέση, κατά της υπ' αριθμ. πρωτ. /22-06-2015 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ζακύνθου, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Τη με αριθμ. πρωτ. /22-06-2015 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ζακύνθου, της οποίας ζητείται η επανεξέταση.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ Πύργου.
7. Την από 14/12/2015 εισήγηση του Α4 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 16/07/2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με αριθμ. πρωτ./22-06-2015 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ζακύνθου επί των από 29/05/2015 αιτήσεων και της από 08/06/2015 τροποποιητικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του προσφεύγοντος, οικονομικού έτους 2014, δεν έγινε δεκτό το αίτημά του περί διενέργειας νέας εκκαθάρισης με βάση την εν λόγω δήλωση. Πιο συγκεκριμένα ο προσφεύγων στη δήλωση αυτή προσέθεσε στον κωδικό 797 «Ανάλωση Κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε ή απαλλασσόταν από το φόρο» ποσό ύψους 30.000,00 €, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως κεφάλαιο περασμένων ετών για να καλύψει τη διαφορά μεταξύ αντικειμενικών δαπανών και πραγματικού δηλωθέντος εισοδήματος για το οικονομικό έτος 2014. Με τις από 29/05/2015 αιτήσεις του ο προσφεύγων ζητούσε: α) να συνυπολογιστεί το σύνολο των εισοδημάτων που απέκτησε από τόκους καταθέσεων και κέρδη ομολόγων και αμοιβαίων κεφαλαίων τραπεζών κατά τα οικονομικά έτη 2001 έως και 2012 στο διαθέσιμο προς ανάλωση κεφάλαιο το οποίο σχημάτισε κατά τα προηγούμενα έτη, β) να συνυπολογιστεί το ποσό του δανείου των 80.597,00 € που έλαβε και δήλωσε κατά το οικονομικό έτος 2006 στο διαθέσιμο προς ανάλωση κεφάλαιο το οποίο σχημάτισε κατά τα προηγούμενα έτη και γ) να επιμεριστεί το τεκμήριο που τον βαρύνει για την πρώτη κατοικία κατά το ήμισυ σε αυτόν και τη σύζυγό του.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή αιτείται την τροποποίηση της υπ' αριθμ. πρωτ./22-06-2015 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ζακύνθου και την αποδοχή των ως άνω αιτημάτων του, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Είναι ο μοναδικός και αποκλειστικός καταθέτης και δικαιούχος των χρημάτων των κοινών τραπεζικών λογαριασμών και ο μόνος που δήλωνε τα ποσά αυτά στις ετήσιες φορολογικές του δηλώσεις. Τόσο ο πατέρας του, όσο και ο αδερφός και η τότε και νυν σύζυγός του είχαν καταχωρηθεί τυπικά και μόνο ως συνδικαιούχοι των λογαριασμών, κάτι το οποίο επιβεβαιώνουν οι ίδιοι με υπεύθυνες δηλώσεις τους.

- Στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2006 έχει δηλώσει στον πίνακα που περιλαμβάνει τα ποσά που μειώνουν την ετήσια δαπάνη ποσό ύψους 80.597,00 €, το οποίο προέρχεται από λήψη δανείου. Το ποσό αυτό θα έπρεπε να έχει συμπεριληφθεί στο διαθέσιμο προς ανάλωση κεφάλαιο από προηγούμενα έτη, αφού αφορά παραγεγραμμένο έτος και συνεπώς δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από τη φορολογική αρχή.

- Κατά τα οικονομικά έτη 2013, 2014 και 2015, παρόλο που είχε διαζευχθεί την πρώην σύζυγό του, εξακολουθούσε να μένει μαζί της κάτω από την ίδια στέγη και να μοιράζονται από κοινού τα έξοδα διαβίωσης των παιδιών τους, καθώς και τα έξοδα κατοχής και συντήρησης της κατοικίας. Συνεπώς το τεκμήριο που βαρύνει την κατοικία πρέπει να επιμεριστεί εξίσου και για τους δύο για τα έτη αυτά.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 2238/1994 ο φορολογούμενος έχει δικαίωμα για την κάλυψη της διαφοράς του εισοδήματος που δήλωσε και της συνολικής ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης του να επικαλεστεί ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα έχει απαλλαγεί από το φόρο. Συγκεκριμένα στην παράγραφο 2 περ. ζ' του άρθρου 19 του ν. 2238/1994 αναφέρεται:

«ζ. Για τον προσδιορισμό του κεφαλαίου αυτού ανά έτος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο, τα οποία προκύπτουν από συμψηφισμό των θετικών και αρνητικών στοιχείων αυτών, από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ', δ', ε' και στ' της παραγράφου αυτής και από οποιοδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί, εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 16 και 17, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών. Αν δεν υπάρχουν δαπάνες με βάση το άρθρο 16 ή αν το ποσό τους είναι μικρότερο από τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ προκειμένου για άγαμο και πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ προκειμένου για συζύγους, το ποσό που πρέπει να εκτέσει προσδιορίζεται με βάση την κοινωνική, οικονομική και οικογενειακή κατάσταση των φορολογουμένων και τις αποδεδειγμένες δαπάνες διαβίωσής τους και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο των τριών χιλιάδων (3.000) και πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, αντίστοιχα.

Κάθε ποσό που καταβλήθηκε για την απόκτηση των εσόδων των παραπάνω περιπτώσεων τα μειώνει και η διαφορά που προκύπτει λαμβάνεται υπόψη για την κάλυψη ή τον περιορισμό της συνολικής ετήσιας δαπάνης, εκτός αν τα ποσά αυτά έχουν ληφθεί υπόψη κατά τον προσδιορισμό του εισοδήματος του έτους που καταβλήθηκαν και ο φορολογούμενος επικαλείται ανάλωση κεφαλαίου του έτους αυτού.

Για την κάλυψη ή περιορισμό της διαφοράς που προκύπτει κατά την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της περίπτωσης δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 10 του ν.2019/1992 (ΦΕΚ 34 Α') για τα ποσά των πραγματικών ή τεκμαρτών δαπανών που πραγματοποιούνται από 1.1.1994. Χρηματικά ποσά που έχουν ληφθεί υπόψη από τη δήλωση που, τυχόν, υποβλήθηκε κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 2019/1992, για την κάλυψη ή τον περιορισμό διαφοράς δαπάνης, αφαιρούνται από το κεφάλαιο που σχηματίζεται από προηγούμενα έτη, όπως αυτό προσδιορίζεται με βάση όσα ορίζονται στα εδάφια δεύτερο, τρίτο και τέταρτο αυτής της περίπτωσης».

Επειδή για τον υπολογισμό της ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών μπορεί να ληφθεί υπόψη κεφάλαιο που σχηματίσθηκε τα προηγούμενα έτη σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις που ίσχυαν σε κάθε περίπτωση. Τα ποσά τα οποία μπορεί να επικαλεστεί ο φορολογούμενος, και των οποίων φέρει το βάρος της απόδειξης, αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 19 του ν. 2238/1994 και είναι μεταξύ άλλων:

α) Πραγματικά εισοδήματα τα οποία αποκτήθηκαν από τον ίδιο, τη σύζυγο του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν και τα οποία απαλλάσσονται από το φόρο ή φορολογούνται με ειδικό τρόπο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Αν τα εισοδήματα αυτά αποκτήθηκαν στην αλλοδαπή, αναγνωρίζονται, εφόσον υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος στην Ελλάδα ή απαλλάσσονται νομίμως από αυτόν.

β) Χρηματικά ποσά που δε θεωρούνται εισόδημα κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

γ) Χρηματικά ποσά που προέρχονται από τη διάθεση περιουσιακών στοιχείων.

δ)

ε) Δάνεια, τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία. Ειδικώς, όταν πρόκειται για την κάλυψη διαφοράς δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, κατά το ποσό που προέρχεται από δαπάνη του άρθρου 17, το ποσό του δανείου λαμβάνεται υπόψη εφόσον από το οικείο έγγραφο αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης.

στ) Δωρεά ή γονική παροχή χρηματικών ποσών για την οποία η οικεία φορολογική δήλωση έχει υποβληθεί μέχρι τη λήξη του έτους στο οποίο πραγματοποιήθηκε η σχετική δαπάνη.

Επειδή σύμφωνα και με την πρόσφατη διευκρινιστική ΠΟΛ. 1076/26.3.2015 δεν προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την κάλυψη των δαπανών με ανάλωση κεφαλαίου, συνεπώς για την κάλυψη της διαφοράς μπορεί να γίνει επίκληση ανάλωσης κεφαλαίου οσωνδήποτε προηγούμενων ετών. Τα εκκαθαριστικά σημειώματα για φορολογικά έτη για τα οποία έχει συμπληρωθεί ο χρόνος παραγραφής αποτελούν πλήρη απόδειξη για τα αναγραφόμενα σε αυτά ποσά χωρίς να απαιτείται η προσκόμιση λοιπών δικαιολογητικών. Τα δεδομένα φορολογικών δηλώσεων που δεν αναγράφονται στο εκκαθαριστικό λαμβάνονται υπ' όψη μόνο μετά από διασταύρωση.

Επειδή σε περίπτωση τραπεζικού λογαριασμού κατάθεσης μετρητών σε ονόματα καταθετών περισσότερων του ενός, το ποσό των τόκων μετά την αφαίρεση του φόρου κατ' αρχήν μερίζεται ισομερώς μεταξύ των καταθετών του κοινού λογαριασμού. Η χρήση ολόκληρου του ποσού των τόκων από ένα μόνο συγκαταθέτη, ακόμα και στην περίπτωση του υπάρχει έγγραφη βεβαίωση των υπόλοιπων συγκαταθετών ότι δε σκοπεύουν να κάνουν χρήση του ποσού των τόκων δεν είναι δυνατή, εκτός αν ο Προϊστάμενος της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. έχοντας στην κρίση του τα πραγματικά περιστατικά προσδιορίσει με άλλη βάση τα ποσά των τόκων που αντιστοιχούν στους συγκαταθέτες. Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα και με τις πρόσφατες ΠΟΛ.1033/21.2.2013 και ΠΟΛ.1228/15.10.2014 της Γ.Γ.Δ.Ε., για τους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς, το ποσό του εμβάσματος επιμερίζεται στους συνδικαιούχους καταρχήν ισομερώς και, εφόσον ο φορολογούμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία, φέρει το βάρος της απόδειξης με κάθε νόμιμο μέσο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι τα ποσά του κοινού λογαριασμού προέρχονται αποκλειστικά από δικές του καταθέσεις, συνεπώς ο ισχυρισμός του ότι πρέπει να είναι διαθέσιμο προς ανάλωση το σύνολο των εισοδημάτων που απέκτησε από τόκους καταθέσεων και κέρδη ομολόγων και αμοιβαίων κεφαλαίων τραπεζών κατά τα οικονομικά έτη 2001 έως και 2012, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. ε' της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 2238/1994 η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίου περιορίζεται ή καλύπτεται με δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία. Ειδικώς, όταν πρόκειται για την κάλυψη διαφοράς δαπάνης κατά το ποσό που προέρχεται από δαπάνη του άρθρου 17 του ν.2238/1994 το ποσό του δανείου λαμβάνεται υπόψη εφόσον από το οικείο έγγραφο αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης. Επιπλέον, όπως έχει γίνει δεκτό με την παρ. 8 της 1037965/356/0012/ΠΟΛ.1094/23.3.1989 διαταγή της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογίας της Γενικής Γραμματείας Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων για να ληφθεί υπόψη

το δάνειο για κάλυψη τεκμηρίου δεν πρέπει να έχει ληφθεί για άλλο σκοπό από αυτόν που αφορά το τεκμήριο. Με βάση τα παραπάνω και σύμφωνα με το με αριθμ. πρωτ.1100555/1908/A0012/4.11.2008 έγγραφο της Διεύθυνσης Φορολογίας Εισοδήματος της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογίας της Γενικής Γραμματείας Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων: «το υπόλοιπο δανείου που δεν δαπανήθηκε και είχε ληφθεί για το σκοπό που αναφέρεται στη δανειακή σύμβαση της αγοράς συγκεκριμένου ακινήτου ή την αποπεράτωση ή την επισκευή συγκεκριμένης κατοικίας δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη ή τον περιορισμό του τεκμηρίου αγοράς άλλου ακινήτου ή την αποπεράτωση ή την επισκευή άλλης κατοικίας, καθώς επίσης και για την κάλυψη ή τον περιορισμό τεκμηρίου τοκοχρεωλυτικών δόσεων ή της εξόφλησης του υπολοίπου τόσο του ίδιου του δανείου όσο και άλλων δανείων αλλά και για την κάλυψη τεκμηρίου ιδιοκατοίκησης και αυτοκινήτου γιατί έχει συναφθεί για ένα ορισμένο σκοπό και μόνο για το σκοπό αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί (σχετ. 1084619/1979/A0012/21.11.2006 έγγραφο)».

Επειδή, εν προκειμένω, κατά το οικονομικό έτος 2006 ο προσφεύγων δήλωσε ποσό 80.597,00 € που προέρχεται από λήψη δανείου που συνάφθηκε με σκοπό την ανέγερση πρώτης κατοικίας. Με βάση όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, από το εν λόγω ποσό, μόνο 14.196,48 δηλώθηκε στον κωδικό 737 που αντιστοιχεί στη δαπάνη για την ανέγερση οικοδομών και συνεπώς μόνο αυτό μπορεί να αναγνωριστεί για την κάλυψη τεκμηρίων.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 2238/1994 για τον προσδιορισμό του αντικειμενικού εισοδήματος με βάση τη συνολική ετήσια δαπάνη του φορολογουμένου λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα:

«α) Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, με βάση τα τετραγωνικά μέτρα της ιδιοκατοικούμενης ή μισθωμένης ή της δωρεάν παραχωρούμενης κύριας κατοικίας ορίζεται κλιμακωτά, για τα ογδόντα (80) πρώτα τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από ογδόντα ένα (81) μέχρι και εκατόν είκοσι (120) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εξήντα πέντε (65) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από εκατόν είκοσι ένα (121) μέχρι και διακόσια (200) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εκατόν δέκα (110) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα διακόσια ένα (201) έως τριακόσια (300) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με διακόσια (200) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο και για τα πλέον των τριακοσίων (300) τετραγωνικών μέτρων κύριων χώρων αυτής, με τετρακόσια (400) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο. Για τον υπολογισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης των βοηθητικών χώρων της κύριας κατοικίας ορίζεται ποσό σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο.

β)»

Επειδή κατά τα οικονομικά έτη 2013, 2014 και 2015 ο προσφεύγων δήλωσε ως κύρια κατοικία του επιφάνεια 201 τ.μ. στον πρώτο όροφο μονοκατοικίας επί της οδού, της οποίας είναι κύριος σε ποσοστό 100% και με βάση αυτά τα στοιχεία έγινε ο υπολογισμός της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης διαβίωσης για την ιδιοκατοικημένη κύρια κατοικία. Η δε σύζυγός του για το ίδιο διάστημα δήλωνε αντίστοιχα ως κύρια κατοικία το ισόγειο της ίδια μονοκατοικίας επιφάνειας 105 τ.μ., της οποίας είναι κυρία σε ποσοστό 100%. Εξάλλου, ο προσδιορισμός της ετήσιας δαπάνης διαβίωσης

των άρθρων 16 και 17 του ν. 2238/1994 υπολογίζεται χωριστά για τον κάθε σύζυγο με βάση τα ποσοστά ιδιοκτησίας που έχει κάθε σύζυγος στην κατοχή του. Συνεπώς ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα, ότι επειδή για τα έτη αυτά συμβίωνε με την πρώτην σύζυγό του η ετήσια τεκμαρτή δαπάνη διαβίωσης πρέπει να μειωθεί στο μισό, κρίνεται ως αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 16/07/2015 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος, ΑΦΜ:

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο Προϊστάμενος της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης
ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησης της (άρθ. 126 ν. 2717/99).